

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Jørn Jespersen talte ganske kort om grønne afgifter, og når det ikke blev det dominerende tema – det har det jo normalt været for SF; det har været grønne afgifter og grønne afgifter – hænger det måske sammen med, at jeg har noteret mig, at der er kommet en lidt usædvanlig udvikling i SF, nemlig unge nytænkende mennesker, som går under betegnelsen Børnebanden. Jeg vil gerne høre, om hr. Jørn Jespersen er enig med Børnebanden i, at de grønne afgifter generelt vender den tunge ende nedad, at de er socialt uansvarlige, og, som det bliver sagt, at SF i alt for mange år har tilgodeset miljøet i forhold til den sociale ansvarlighed.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Nina Berrig (KF):

Det er svært at passe til alle udgiftsforslag. Hr. Jørn Jespersen efterlyser konkrete udspil. Jeg er overbevist om, at hvis regeringen havde udmeldt så konkrete veje, som hr. Jørn Jespersen efterlyser, havde modtrækket formentlig været, at det var hastværk og ugennemtænkte forslag.

Derfor pointerer vi netop fra De Konservatives side meget, at vi ikke begiver os ukritisk ad nye veje. Vi ønsker en seriøs vurdering af fordele og ulemper, før vi kommer med forslag til forandring og til fornyelser. Det gælder også nye afgifter eller fjernelse af afgifter.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Skal det her opfattes sådan, at SF ikke går ind for, at man undersøger, om man egentlig tager den reelle pris for de her ting, der nu udføres for borgerne rundt om i landet? Eller hvorfor er SF modstander af den her undersøgelse af, om man ikke kunne lave de her ting lidt bedre og måske lidt billigere?

Synes hr. Jørn Jespersen ikke, at når man skriver, at det skal laves på den økonomisk mest fordelagtige måde, så ligger der i det, at det så ikke bliver dyrere, altså at det laves billigst muligt? Eller hvordan opfatter SF det forslag til vedtagelse, der er fremsat af regeringen og Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er rigtigt, at der er lagt op til en diskussion omkring grønne afgifter på SF's landsmøde her i

bededagsferien. Det er en skam, at hr. Vesselbo ikke kan deltage, for jeg tror, nogle af de begrundelser, som de omtalte personer kommer med, minder meget om hr. Vesselbos tilgang til tingene, så der kunne jo være en støtte der.

De går på det synspunkt, at man siger, at en række ganske bestemte afgifter inden for el, vand, varme ikke må stige mere, de skal ligge, hvor de ligger. Det synes jeg er for firkantet, men jeg er enig i, at det ikke er dem, hvor der er stigninger umiddelbart i vente. De har nået det niveau, der er fornuftigt, og bør ikke stige yderligere, for der ville balancen tippe, så den miljømæssige effekt ikke modsvarer udgiften for forbrugere.

Jeg er ikke enig i, at man kan sige, at de grønne afgifter generelt vender den tunge ende nedad. Der er eksempler på, at de vender den tunge ende opad, at de er nogenlunde proportionale og dermed neutrale, og der er eksempler på det modsatte.

Men jeg ville da synes, at det ville være godt at få en samlet skattereform, hvor vi kunne styrke de grønne afgifter – det ville nok i høj grad blive på erhvervslivet – men i øvrigt så sammen tænke det med et grønt personfradrag og sørge for, at den samlede skat blev lettere i bunden og tungere i toppen. Men det kræver selvfølgelig en stor, samlet reform.

Fru Nina Berrig stillede ikke noget spørgsmål til mig, så jeg går ud fra, at det var en kommentar.

Så skal jeg sige til hr. Jørn Dohrmann, at vi opfatter denne her vedtagelse som meget usikker med hensyn til, hvad der sker med priserne. Der er ingen sikkerhed for, at regeringen ikke på et eller andet tidspunkt – og slet ikke med så svagt et støtteparti, som der åbenbart er tale om – foretager nogle liberaliseringer af ideologiske grunde, som senere viser sig at have dårlige miljøkonsekvenser og blive dyrere for borgerne/forbrugere.

Når vi har set på, hvor skidt man håndterede Arrivasituationen, hvor man ikke får den billigste pris, men den dårligste kvalitet, forstår jeg ikke, at hr. Dohrmann ikke er en smule mere bekymret ved at sige ja til en vedtagelse uden at stille nogen krav til den.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Man må sige, at der faktisk er sket en glædelig udvikling, også med hr. Jørn Jespersen, for nu kan jeg jo se, at holdningerne til de grønne afgif-